

BERGEN

BULLETIN

NIEUWS- EN INFORMATIEBULLETIN VOOR BEWONERS, BEDRIJVEN EN INSTELLINGEN IN DE BERGEN

Pagina 2 De passie van Theo Baijens ■ Pagina 4 Markante middenstander Theo Hoppenbrouwers ■ Pagina 8 Peter van de Wal met pensioen

Nieuw in De Bergen: Simone van Wijk met Slow Living in De Bergstraat

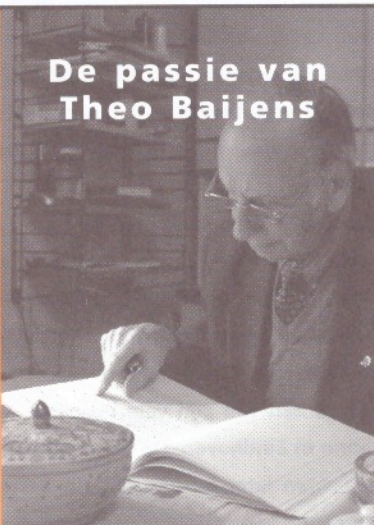
Dol-enthousiast is ze, Simone van Wijk (45) die eind vorig jaar in de Bergstraat een winkeltje heeft geopend. Over de straat zelf, dat ze het "leukste straatje van Eindhoven" noemt. En dat is geen napraterij maar meent ze echt. Dol-enthousiast is ze ook over haar winkeltje 'Slow Living, Winkel voor Sfeer & Meer'. Hier verkoopt ze onder andere zilveren sieraden, quilts en kussens, decoraties voor 'in huis' en cadeaus met name in Jugendstil-sfeer en in de stijl van de Franse en Engelse romantiek. Maar in de winkel staan ook globes en op de scheepvaart gebaseerde geschenken "om de 'mannenromantiek' eveneens aan bod te laten komen", zegt Simone, afkomstig uit Noord-Holland waar ze voor de klas heeft gestaan. "Door wat ik allemaal verkoop én door de warme huiskamersfeer is mijn winkel in Eindhoven enig in zijn soort," weet Simone. In de Bergstraat voelde ze zich al snel thuis. "Met al die andere leuke winkeltjes. En ik heb al veel contact met andere winkeliers, en ook wel met wat bewoners. Het is hier net een dorpsstraatje."

Politie actiever na inbraak

De politie gaat voortaan na elke inbraak in De Bergen actiever optreden. Dat wil zeggen, betrokkenen en omwonenden krijgen snel na een inbraak bezoek van de politie waaraan zij hun verhaal kwijt kunnen. Mocht iemand niet thuis zijn, dan gaat de politie er nog een keer langs. Bovendien gaat een van de twee buurtbrigadiers binnen twee weken na de braak ook bij de getroffen kijken. Om bij te praten en te controleren of er nog aanvullingen zijn. Deze nieuwe aanpak vloeit voort uit een pittige discussie tussen bewoners uit het buurtpreventie-overleg en politie-inspecteur Peter van de Wal. Bewoners hadden al lang de indruk dat het aantal inbraken en pogingen daartoe aan het toenemen is. Maar steeds bestreed Van de Wal dat aan de hand van statistisch cijfermateriaal over het aantal aangiftes in De Bergen. Om tegemoet te komen aan het toenemend gevoel van onveiligheid in de buurt, is tot deze nieuwe werkwijze overgegaan. Om het aantal inbraken in De Bergen terug te dringen, maar ook om slachtoffers van een inbraak daar tevreden te stellen over het politie-optreden. En om mensen te stimuleren betere voorzorgsmaatregelen tegen inbrekers te nemen.

BERGEN BULLETIN • MAART 2006

De passie van Theo Baijens

Omwonenden alert op ontwikkelingen Van der Schooterrein

Omwonenden van het Van der Schooterrein hebben een bewonersgroep opgericht die nauw betrokken wil worden bij de ontwikkeling van dat terrein, gelegen op de hoek Bergstraat - Kleine Berg. Het ligt al tientallen jaren braak, maar de gemeente gaat er nu eindelijk iets mee doen. De groep zou zelf er liefst een park met veel groen en een ondergrondse parkeergarage voor de buurt zien verschijnen, en zeker niet weer zo'n hoge toren. Maar die vrees is ongegrond, bleek onlangs in een gesprek met de gemeente.

Want mogelijke nieuwe bebouwing zal in stijl, hoogte en volume zo veel mogelijk aansluiten bij de omgeving, waaronder eventueel zelfs de lang geleden gesloopte Luciferfabriek. Ook bleek de gemeente wel iets 'anders dan anders', iets 'spannends' met het terrein te willen. En ze heeft toegezegd contact te zoeken met de buurt, nog voordat ze met de vijf geïnteresseerde projectontwikkelaars gaat praten. Info: Bewonersgroep Bergen Binnen, Ad Peijnenburg, Bergstraat 30, tel. (040) 2449918. e-mail: a.peijnenburg@chello.nl.

De passie van Theo Baijens van de Kleine Berg: De Bergen

Aardigheidje, liefhebberij, hobby, passie, obsessie, ... De een beoefent als aardigheidje en puur ter ontspanning een bepaalde liefhebberij, een ander houdt er een meer serieuze hobby op na en weer een ander is gegrepen door een passie, soms zelfs obsessie. Je komt ze overal tegen, ook in De Bergen: mensen die gek zijn van Muziek Maken, de Eerste Wereldoorlog, Oude Auto's, PSV, Tour de France, ... Of van het vertellen en vastleggen van verhalen en anekdotes, al of niet in dichtvorm en met name handelen over De Bergen. Zoals Theo Baijens van de Kleine Berg die hieronder meer dan uitgebreid aan het woord komt.

Theo Baijens van de Kleine Berg kent vele en vele passies

Schilderen, dichten, chemie, verhalen vertellen en vastleggen, maar vooral de buurt zelf

Wie kent hem niet, Theo Baijens van de Kleine Berg. Zeker voor mensen die al langer in De Bergen wonen of een onderneming runnen, is Theo beslist geen onbekende. Niet voor niks werd Theo lange tijd 'De Burgemeester van De Bergen' genoemd. Maar ja, dat was met name rond de jaren tachtig toen Theo geruime tijd voorzitter was van het buurtcomité. En bovendien, er zijn al heel wat mensen in De Bergen die dat predikaat opgeplakt krijgen of kregen.

Theo is een man met vele passies. Dat wordt wel duidelijk tijdens een bezoek aan zijn woning boven restaurant Mangiare, waar hij en zijn broer Tonnie jaren lang hun drogisterij annex verzaak hadden. Theo maakt schilderijen, hij schrijft gedichten, hij is een niet onverdienstelijk causeur, hij schrijft verhalen en verhaaltjes, met name over de buurt. "Maar weet je waar nou mijn echte passie ligt?", zal Theo op een gegeven moment enthousiast uitroepen. "Bij deze buurt, bij De Bergen!"

Schande

"En daar moeten ze met hun poten vanaf blij-

ven, van onze buurt! Wie da zijn, ze? De Gemeente, en van die projectontwikkelaars. Keer op keer hebben ze geprobeerd hier van alles af te breken, deze buurt 'kapot te maken'. Inclusief de gehele driehoek tussen Kleine Berg, Grote Berg en Bergstraat. Schande!"

"Dit is toch nog net een ouderwets dorp, helemaal midden in de stad. Waar kom je dat nog tegen? En dat moeten we zo houden, zodat Amerikaanse Greyhound bussen vol toeristen hier komen kijken, naar onze prachtige buurt. 'Maar wat is dat dan, een dorp?' vroeg een Eindhovense projectleider mij een keer. 'Dat za'k-oe zegge, da's een plek waar de ene boer met zonne strontkar zo bij de andere boer het erf op kan rije.' Nou ja, daar begreep-ie natuurlijk niks van. Maar de mensen hier in de buurt, die begrijpen dat wel, allemaal."

Schilderen

Over zijn schilderijen vertelt Theo niet zo veel, dat lijkt niet zo bij hem te leven. In zijn woonkamer hangen wel diverse werken van hem. Onder andere van zijn overleden vrouw en van zijn huidige vriendin. Ook over zijn

gedichten is hij tamelijk terughoudend. "Die zijn wel erg persoonlijk, hoor, veel gaan er over de liefde, over vriendinnen", zegt hij met een schalks lachje.

Uiteindelijk wil hij er wel drie prijsgeven. Over andere onderwerpen dan 'de liefde'. Zoals een recent gedicht over zijn irritatie over het luchtalarm. Verder een wat ouder gedicht over een 'ouwe vrijster' die ooit in een pand hier tegenover woonde en zich graag vroom voordeed maar ondertussen wel allerlei smerige roddels rondbazuinde. En tot slot een nog ouder gedicht over Gerrit van de Wal, vader van Jan en Frits die beiden een paar jaar geleden vlak na elkaar zijn overleden en vele tientallen jaren aan het begin van de Kleine Berg een vis- en kaaswinkel hadden.

Ook heeft Theo gedichten gemaakt over, of liever tégen het casino. Heeft hij eerst in eigen beheer uitgegeven, in een beperkte oplage en opgemaakt door zijn dochter, die vormgever is. Die bundel deelde hij dan uit tijdens een van zijn vele bezoeken aan het casino in Eindhoven. De directie heeft Theo's gedichten later bij het 25-jarig bestaan van het casino in een oplage van enige duizenden

exemplaren uitgegeven. En die konden de bezoekers dan gratis meenemen.

Chemie

Al pratend blijkt Theo opeens nog een andere passie te hebben, chemie. Of te hebben gehad, want zijn verhalen hierover spelen zich in een behoorlijk ver verleden af. Maar met nog altijd glunderende oogjes vertelt Theo dat hij er op de middelbare school al gek op was, op dat vak chemie. En later op de Philips bedrijfschool is hij er zich er verder in gaan bekwamen.

Maar slechts voor twee jaar, toen haalde zijn vader hem er al weer weg: hij moest in de zaak komen werken. "Mijn zus werkte daar al een tijdje, maar toen ze ging trouwen, stopte ze ermee. Moest ik op komen draven." Want de opvolging van het familiebedrijf ging natuurlijk voor.

Familiegeschiedenis

Weer een andere passie van Theo is de geschiedenis van zijn familie, opgetekend in een lijvig boekwerk, waar hij erg trots op is en graag over vertelt. Het boek is met name door een neef van hem gemaakt maar alle familieleden hebben er een bijdrage aan geleverd, ook Theo.

"Dat boek gaat helemaal terug tot het ontstaan van onze familie, ergens in vijftienhonderd-zoveel. En weet je wat nou zo grappig is, bijna vanaf het allereerste begin waren wij huisschilders. Mijn vader heeft nog wel een opleiding tot kunstschilder gevolgd, op de kunstacademie, maar zijn vader, mijn opa dus, vond dat maar niks."

"'Daar kunde geen droog brood mee verdienen, worde-gij ook maar gewoon huisschilder' was zijn redenering." En dat deed hij. Na hem zouden twee van zijn vier kinderen, Theo en diens iets jongere broer Tonnie, die traditie weer voortzetten. Tot medio 1995, toen de winkel definitief dichtging. "Wij hebben wel altijd alleen het fijnere schilderswerk gedaan, het precisiewerk, inclusief decoratief schilderen."

Drogisterij

Het schilderswerk was vooral Tonnies pakkie-an, Theo ging met name voor de drogisterij, waar hij zijn liefde voor chemie kon uitleven. Die drogisterij was in de loop der tijd aan de

schilderszaak toegevoegd. "Want van schilderen alleen kon je vroeger niet leven. Toen had je nog geen centrale verwarming, alleen een kachel in de woonkamer. Dus 's winters was het in de rest van het huis overal steenkoud, daar viel weinig te schilderen. En buiten al helemaal niet. Vandaar dat mijn vader er een drogisterij naast is gaan doen."

En hier kon Theo naar hartelust zijn liefde voor chemie uitleven. "Op een bepaald moment had ik wel negenhonderd verschillende chemisch stoffen in huis", zegt Theo met twinkende oogjes. En met hetzelfde enthousiasme haalt hij de ene na de andere anekdote uit die tijd op.

"Zo kwam er een keer een man de zaak binnen en die had een bol bij zich bijna zo groot als een vuist waarin zilver en goud door elkaar heen zaten. Of ik dat even voor hem wilde scheiden. Nou, dat is me na veel gedoe gelukt, en daar was ik best trots op. Kon ik die klant later twee zakjes teruggeven, in de ene het zilver, in de andere het goud."

"Een andere keer heb ik een speciale, dure vernis voor een vioolbouwer nagemaakt.

Kwam-ie een paar maanden later terug, en begon-ie zo maar midden in de zaak viool te spelen. Als dank voor de vernis waar hij meer dan tevreden over was. Op dat moment waren er nog een paar mensen in de zaak en die wisten niet wat hen overkwam. Was wel komisch." "Ach ja, er kwam hier van alles over de vloer. Artiësten, edelsmeden, antiquairs, juweliërs, maar bijvoorbeeld ook medewerkers van machinefabrieken. En drie

generaties zigeuners, om materialen voor hun violen te halen."

Jesus & Tindemans

Waar Theo ook helemaal gek van is, zijn de verhalen over Jesus & Tindemans. Als hij daar eenmaal over begint, houdt hij niet meer op. "Dat waren schooiers, hè, oplichters, maar dan wel gezellige oplichters. Die kwamen hier vaak in de winkel iets kopen, en dan waren ze weer iets van plan. Vertelden ze zelf, of kwamen we later via-via achter."

"Wanneer dat speelde? Ergens rond de oorlog, schat ik. We hebben wat afgelachen met die twee. Wij vonden hun schavuitenstreken wel leuk, mijn vader ook, hoor. Want het waren in wezen helemaal geen kwaaië jongens. Mensen moesten in die tijd nou eenmaal van alles bedenken om aan de kost te komen. Vanwege de armoëie hier, hè."

Ene anekdote na andere

En Theo schudt weer de ene anekdote na de andere uit zijn mouw. "Ze kwamen hier bijvoorbeeld een keer bezemstelen, een klein

potje rode verf en een klein potje witte verf kopen. Waren ze, zo bleek later, in hun nette pakkie, vlak aan de rand van het erf van een rijke boer gaan staan. Net erbuiten. Ze hadden die bezemstelen inmiddels rood-wit geverfd en in de grond gestoken. Deden net of ze landmeters waren die daar aan het werk waren in verband met de aanleg van een nieuwe snelweg."

Vervolg pagina 6

Markante Middenstanders in De Bergen

Quartier Vivant, Montmartre, Quartier Latin, Montparnasse, allemaal benamingen die in de loop der tijd voor De Bergen zijn bedacht. Om aan te geven hoe bijzonder deze buurt is, onder meer omdat er zo veel aparte, gekke en speciale winkels en winkeltjes zitten. Van heel sober tot heel chic. Pas als je al die zaken één voor één afloopt, merk je hoe bijzonder en verschillend ze zijn. Daarom regelmatig aandacht voor Markante Middenstanders in De Bergen. In dit nummer aandacht voor Theo Hoppenbrouwers van de gelijknamige zaak voor teken- en kunstschilderbenodigdheden op de Willemstraat.

Met snor had hij veel weg van zijn opa Theo en zijn oom Piet, Theo Hoppenbrouwers van de gelijknamige zaak voor teken- en kunstschilderbenodigdheden aan de Willemstraat. Maar die snor is er twee jaar geleden vanaf gegaan, vertelt de nu 44-jarige Theo. Wie hem echter voor die tijd tegenkwam, met snor, viel de gelijkenis tussen hem en zijn opa en oom direct op. "Niet alleen in uiterlijk, maar ook in karakter lijk ik veel meer op hen dan op mijn eigen vader, zeker waar het mijn opa betreft. Ik ben net zo eigenwijs. Als ik bijvoorbeeld een product niet zie zitten, dan verkoop ik het niet. Daar hebben leveranciers vaak moeite mee. En ook klanten kijken daar nogal eens verbaasd van op."

Zo adviseert Theo mensen die met schilderen beginnen, niet direct een schildersezal te kopen. "Tegen hen zeg ik altijd: 'Probeer het eerst maar eens gewoon op een tafel, en koop pas een schildersezal als je zeker weet dat je door wilt gaan.' Want zo'n ezal kost toch gauw honderd euro, en als iemand er dan later toch mee stopt, heeft Hop het gedaan." Ook komen er geen artikelen in zijn zaak waar hij er zelf niet achter staat. Hoe populair of veel gevraagd ze ook mogen zijn. "Zo was er ooit een zekere Bob Ross, een Amerikaan, en die probeerde op televisie

Theo Hoppenbrouwers van gelijknamige zaak voor teken- en schilderbenodigdheden op Willemstraat:

'Als ik een product niet zie zitten, dan verkoop ik het niet. Zo eigenwijs ben ik.'

bepaalde schilder- en tekenmaterialen aan te prijzen. Met allerlei geraffineerde trucjes en foefjes. Maar dat spul had geen kwaliteit en was educatief gezien ook niks. Leveranciers hier in Nederland wilden het bij mij ook kwijt, maar dat heb ik pertinent geweigerd. Begrepen ze niks van, net zo min als sommige van mijn klanten trouwens."

Typische speciaalzaak

Hoppenbrouwers is een van die typische speciaalzaken in en rond De Bergen waar er steeds meer van verdwijnen. Zoals enige jaren terug verzaak Verfland/Hooijen op de Kleine Berg, een paar jaar daarvoor slagerij Jos van Stratum op de Willemstraat en ruim tien jaar geleden verzaak en drogisterij Baijens. "En nou is De Spijker er onlangs ook nog mee opgehouden", voegt Theo eraan toe. Of hij zelf blijft? De tijden zijn zwaar voor elke speciaalzaak, dus ook voor hem. Want naar gespecialiseerde vakken nis lijkt steeds minder vraag.

In 1899 begonnen

"Mijn overgrootvader Bart is in 1899 met een drogisterij begonnen", blikt Theo terug. "Op het Stratumseind, waar we heel lang hebben gezeten. Tot begin jaren negentig, toen we na het overlijden van mijn opa het pand móesten verkopen. Vanwege familieperikelen rondom de erfenis."

"In die begintijd had de familie nog maar de helft van dat pand. In het andere stuk zat aanvankelijk een bakker, maar nadat die ermee was opgehouden, is mijn overgrootvader er een verzaak begonnen. En heeft hij van die twee panden één pand gemaakt." Die schilderzaak groeide als kool en rond de oorlog had zijn opa wel veertien schilders-knechten in dienst.

Maar al vrij snel na de oorlog kwam daar verandering in, toen er van die grote woningbouwprojecten opkwamen. "Daar weigerde mijn opa voor te werken, hij was een nauwgezet vakman die alleen maar precisiewerk wilde afleveren. Gewoon huis voor huis schilderen, het fijnere schilderswerk, zeg maar." En dus nam ook het personeelsbestand snel

af en vanaf begin jaren zeventig werd de zaak lange tijd helemaal door de familie alleen gerund.

Kunstacademie

“Overigens had mijn grootvader kunstacademie gedaan, hij had veel affiniteit met beeldende kunst. En ook zijn vader, mijn overgrootvader, had dat. Ik heb tijdens het opruimen van ons oude pand op het Stratumseind, toen we daar weg moesten, op zolder nog een oud schriftje van mijn overgrootvader gevonden. Met allerlei aantekeningen over kunstschilderen. Kennelijk was hij daar in geïnteresseerd.”

Niet vreemd dus dat de Hoppenbouwers zich in de loop der tijd steeds meer zijn gaan toeleggen op materialen voor kunstschilders. Uiteindelijk is dat zelfs hun ‘core business’ geworden. Het huisschilderswerk verdween al vrij snel na de oorlog omdat opa daar geen brood meer in zag. En medio jaren vijftig werd de drogisterij volledig afgesplitst van de zaak voor teken- en schildermaterialen, zowel ruimtelijk als organisatorisch.

“Omdat het niet zo accordeerde tussen mijn vader die de zaak voor teken- en schildermaterialen beheerde, en mijn oom die over de drogisterij ging. Dus werd de bedrijfsvoering helemaal van elkaar los gekoppeld en werd er een muur tussen beide delen opgetrokken.

Nou ja, een stukje spaanplaat, ik kon mijn oom zo horen praten als hij klanten hielp.” Toen zijn oom er halverwege de jaren tachtig mee stopte, ging het wandje er weer uit en werd dat deel bij de zaak van zijn vader getrokken. Overigens zou na de verhuizing naar De Bergen in 1994 ook de verkoop van kralen en andere materialen voor handarbeid stoppen, iets waar ergens in de jaren zestig mee was begonnen.

Meer ondernemer dan creatieveling

Theo kwam in 1988 officieel in de zaak, als mede-eigenaar naast zijn vader en tante Nel.

bijzonders, zo iets magisch, dat leeft bijna voor mij.”

Echte autodidact

Theo is een echte autodidact, heeft het vak in de praktijk geleerd. “Ik stond al vanaf mijn twaalfde in de winkel, en heb daar veel opgestoken. Van mijn opa en vader, maar ook van leveranciers en klanten. Daar heb ik altijd goed naar geluisterd, ook als kunstenaars bijvoorbeeld onderling gesprekken voerden.”

Door zijn werk heeft hij van oudsher veel contacten met kunstenaars, ook in De Bergen. “Wie komen hier niet allemaal? Een León Verburgt, Sanne Nies, Rik van Iersel, Ruud

Zij is een zus van zijn vader en heeft vele tientallen jaren in de zaak gestaan. “Al in een vrij vroeg stadium was het duidelijk dat ik de zaak zou overnemen. Mijn drie zussen waren en zijn veel creatiever, maar ik ben meer de ondernemer. Ik heb economie gestudeerd, op de Heao. Maar voordat ik in de zaak kwam, heb ik eerst zo’n vier jaar als assistent-accountant bij een groot administratiekantoor gewerkt. Bewust, om eerst elders ervaring op te doen.”

Theo heeft geen kunstopleiding gevolgd of cursussen op dat vlak gedaan, maar heeft - uiteraard - wel enorme affiniteit met wat hij verkoopt. “Ik zou ook niks anders kunnen en willen verkopen: verf, penselen, potloden, papier.” Met name dat laatste, daar kan hij helemaal in opgaan. “Papier, dat heeft zo iets

Peeters, nog een ver familielid van ons trouwens. En pas was Piet Smislaert nog hier, in een rolstoel, die heeft een tijdje terug een attaque gehad.”

Drie sterfgevallen vlak na elkaar

Theo was nog maar net tot de zaak toegetreden toen zijn opa overleed, en nog geen jaar later eerst zijn vader en vlak daarna zijn moeder. “Dat was wel erg zwaar, ja.” Te meer daar door familie-omstandigheden het pand op het Stratumseind moest worden verkocht. Is hij vervolgens bewust in De Bergen neergestreken, of was dat toch toeval?

Theo, eerst aarzelend daarna toch vrij stellig: “Toch wel min of meer bewust, ja. Op een gegeven moment zag ik dit pand te koop

vervolg pagina 6

Vervolg van pagina 3

"Nou, die boer stonk er mooi in, en vroeg hen of ze niet net op zijn grond konden gaan staan. 'Kan ik er ook nog wat aan verdienen, door dat stukje grond voor een leuke prijs te verkopen', zei hij. Waar Jezus en Tindemans natuurlijk precies op uit waren. Maar ze deden eerst of ze daar echt niet aan konden beginnen. 'Kunnen we onze baan verliezen.' Nou ja, je snapt wel, uiteindelijk hebben ze gedaan wat die boer vroeg, maar niet voor niks." Zo wisten beide schavuiten elke keer weer aardig wat geld bij de rijken in hun omgeving af te troggelen.

Lijnolie

Ook hebben ze ooit bij een andere, echt steenrijke boer een antieke kast 'prachtig gevernist'. Maar niet met dure vernis, zoals ze beweerden, maar met goedkope lijnolie, gekocht bij ... Baijens. Aanvankelijk glom die kast geweldig, maar na een paar dagen werd dat matter en matter tot alle glans ervan af was. Kwam die boer zijn beklag doen bij Baijens, die hem snel uit de droom hielp. "Hadden beide heren toch ook weer mooi een 150 gulden aan verdiend. Een vermogen in die tijd, zeker voor hen", weet Baijens.

Ook hebben ze een keer een rijke dame die in een dure villa vlakbij de grens woonde, enige duiten armer gemaakt. Gingen ze in witte jassen in het café tegenover die villa zitten, en deden ze net of ze artsen waren op weg naar een congres in Brussel over 'open benen'. En laat die dame daar nou net last van hebben. Al snel ging een van de boeren in het café die dame waarschuwen, en na enig tegensputteren - want 'ze moesten toch naar dat congres' - boden ze aan haar te 'helpen'. Met goedkope zalfjes en smeerseltjes die ze eerder bij Baijens hadden ingeslagen. "Nou, daar zijn ze weken gebleven en goed in de watten gelegd."

Vervolg van pagina 5

staan, en dat leek me wel wat. Zo vlak bij een deel van mijn klanten, maar vooral ook in de mooiste en meest kunstzinnige buurt van Eindhoven. Dus ik ben maar wat blij dat ik dit pand heb kunnen kopen."

Voorgevel in oude staat hersteld

De vorige eigenaar, een schoenenzaak, had de ingang meer dan tien meter naar achter verplaatst. Een gruwel, vond Theo, en hij besloot de voorgevel in de oude staat te herstellen. "De gemeente reageerde zeer verbaasd op mijn idee, dacht dat ik gek was of zo. Dat was men daar niet gewend, meestal willen winkeliers juist het tegenovergestelde. Maar de gemeente was maar wat blij met mijn plan, ik had mijn vergunning binnen veertien dagen."

Inmiddels is hij - schoorvoetend - begonnen met een stukje automatisering. "Ik heb inmiddels wel zo'n 15.000 artikelen inge-

voerd in de computer, en ik ben nog maar net over de helft. Dus ik heb hier wel toch wel zeker 25.000 verschillende artikelen liggen, schat ik."

Regentekwartier

Theo had ook best midden in De Bergen willen gaan wonen, maar de huizen daar zijn onbetaalbaar. "Nu staat er op het Plein bijvoorbeeld iets te koop voor zo'n 795.000 euro. Dat mag dan een groot kantoorpand zijn, maar die prijs zegt wel iets over wat een woning in deze buurt kost."

Inmiddels woont Theo toch al weer zo'n drieënhalf jaar aan de rand van De Bergen, namelijk in het Regentekwartier. "Zit ik vlakbij het stadscentrum, en vlakbij het Plein. Kan ik daar zo nu en dan lekker even iets gaan drinken, of een hapje gaan eten. Of naar een of ander leuk evenement gaan. Hoef ik alleen maar even over te steken. Vind ik ook een van aantrekkelijke kanten van deze buurt."

'Onbegrijpelijk hoe slecht mensen hun huis beveiligen'

De 7 tips van Ben

"Onbegrijpelijk hoe slecht mensen hun huis beveiligen", zegt coördinator buurtpreventie Ben de Vries uit de Oranjestraat. "Als eigenaar van een klusbedrijf voer ik verbouwingen en renovaties uit, en kom dan de vreemste dingen tegen. Heeft iemand bijvoorbeeld wel zijn voordeur goed beveiligd, maar kun je via de achterdeur zo naar binnen. En daar vinden nou net de meeste inbraken plaats. Dus daar moet je ook juist maatregelen treffen." Dat kan bijvoorbeeld met een tweede slot, liefst aan de onderkant van de deur waar inbrekers vaak hun slag proberen te slaan. Verder wordt het moeilijker om een slot open te breken door 'veiligheidsbeslag' over het cilinderslot aan te brengen. Is dat laatste niet mogelijk, dan biedt een nieuw(e) cilinder(slot) uitkomst. Op een naar buiten draaiende deur waarop scharnieren met losse pennen zitten, kun je maar beter 'dievenklauwen' plaatsen. Zo voorkom je dat iemand de deur weg kan trekken nadat hij de pennen eruit heeft geslagen. Zwakke deurposten en raamkozijnen maak je beter bestand tegen intrappen door er stalen 'sluitkommen' in te monteren. En ramen met de bevestigingslatjes aan de buitenkant kun je beveiligen door schroeven te gebruiken die maar één kant op kunnen draaien. Ook kun je ramen beveiligen door gelaagd glas aan te brengen. **Info: Ben de Vries, tel. 06 21841168**

'De uitgangspunten bij buurtpreventie zijn veiligheid en leefbaarheid'

Marcel van der Heijden is sinds september vorig jaar samen met Thea van den Hurk coördinator buurtpreventie van de Willem de Zwijgerstraat. Hij was het niet eens met de stelling dat het bij buurtpreventie alleen om veiligheid en criminaliteit gaat. "Als je het hebt over veiligheid dan heb je het onder andere over inbraken of een onveilig gevoel door de aanwezigheid van ongere type."

"Wanneer je het hebt over leefbaarheid in de wijk dan heb je het bijvoorbeeld over vuilniszakken die al dagen van tevoren op straat worden gezet en dat is wel degelijk een aandachtspunt voor de buurtpreventie", zegt Marcel. "Zeker wanneer onverlaten die zakken opschoppen of er mee gaan gooien en daarmee zelfs schade aan geparkeerde auto's toebrengen." Kortom, leefbaarheid en veiligheid samen zijn belangrijke factoren die de mate van welbehagen in een wijk bepalen.

Een ander belangrijk punt is volgens Marcel de toename van investeerders die panden kopen en deze verbouwen tot appartementen. Deze investeerders interesseren zich niet voor de veiligheid in de wijk. Zij hebben immers geen enkele band met de buurt. Een goed voorbeeld hiervan zijn de recente inbraken in de Willem de Zwijgerstraat. Via de kapotte deur tussen de appartementen op nummer 2 en 4 kunnen dieven nu de brandgang achter de Willem de Zwijgerstraat in. Een gammele en inmiddels geforceerde

schutting biedt hen dan toegang tot een aangrenzende brandgang waarlangs dus inmiddels zo'n drie inbraken zijn gepleegd. Een poging van de gedupeerden om gezamenlijk een nieuwe schutting te financieren om de problemen op te lossen liepen vast omdat de investeerder, die formeel ook nog eigenaar is van de brandgang, vond dat hij daar geen belang bij had.

De leden van de buurtpreventie in De Bergen zijn geen actieve club mensen maar meer een groep mensen die weten wat er in hun straat gebeurt en deze ervaringen met elkaar delen. Aangezien er bij de vergaderingen van de buurtpreventie altijd wel een vertegenwoordiger van de politie aanwezig is, is dat de persoon die met deze ervaringen, formeel aan de slag kan. De lijnen tussen buurtbewoners en de politie worden zo een stuk korter.

Er zijn inmiddels wel degelijk dingen verbeterd in de wijk. Een goed voorbeeld zijn de rondzwervende vuilniszakken. Doordat hierover is gesproken bij één van de bijeenkomsten heeft de politie besloten om steekproefsgewijs hierop te gaan controleren. Tevens is afgesproken dat buurtbewoners bij overlast van zwerfvuil met de politie kunnen bellen en dat zij op hun beurt bij voldoende meldingen gericht komen controleren. "Beetje bij beetje komen we zo steeds dicht bij een veilige en leefbare wijk".

Jan Willem Hamelink

GOED BEZIG

Kent u dat? Je verzint een schitterend idee waar iedereen het mee eens is. En dan, dan moet het uitgevoerd worden. Daar sta je dan met je goede gedrag. Zo ging het ook met de buurtpreventiemeterkastkaart. Door het afwijkende formaat past het ding namelijk niet in een map of kastlade en dus ook niet in de brievenbus. Reden dus om de kaart persoonlijk af te gaan geven. Met als bijkomende voordeel een lagere drempel voor het doorgeven van meldingen aan de straatcoördinator. Een gezicht erbij is altijd makkelijker. Snel contact maken gaat me goed af, toch schroomde ik deze keer. Ik had last van het aan-de-deur-wordt-niet-gekocht-gevoel. Stel iemand gooit de deur voor je neus dicht of een psychopathische voetballiefhebber sleurt je het huis in waarna er geen haan meer naar je kraait. Terwijl ik mijn op hol geslagen fantasie probeerde in te dammen, gaf de zoveelste fietsdiefstal op zomaar een zaterdagavond een aardig zetje in de rug.

De brutaliteit van de dief was ongekend. Vlak bij de voordeur knipte hij het slot los van de reling. Wie doet nu zoiets? Is het een van de bewoners zelf? De mogelijkheid bestaat, niets is uitgesloten... Hoe dan ook, het maakte de Sherlock in me wakker en prompt ben ik de meterkastkaart gaan bezorgen. Wat kom je veel te weten zo! We hebben een leuke buurt. Met welwillende en betrokken bewoners. Toch denk ik dat in onze buurt meer gebeurt dan de cijfers nu aangeven. Ik verwacht vanaf nu meer oplettenheid en dus meer meldingen bij ongeregelde zaken. Het verschil tussen een melding aan buurtpreventie en aangifte doen bij de politie heb ik tijdens de bezorging duidelijk gemaakt. Uit de statistieken het eind van het jaar zal blijken of het geholpen heeft. Nu ik ten slotte een completer beeld heb van welke mensen er in mijn straat wonen denk ik het idee van een barbecue op de parkeerplaats wel een succes wordt. Leren we elkaar een beetje kennen.

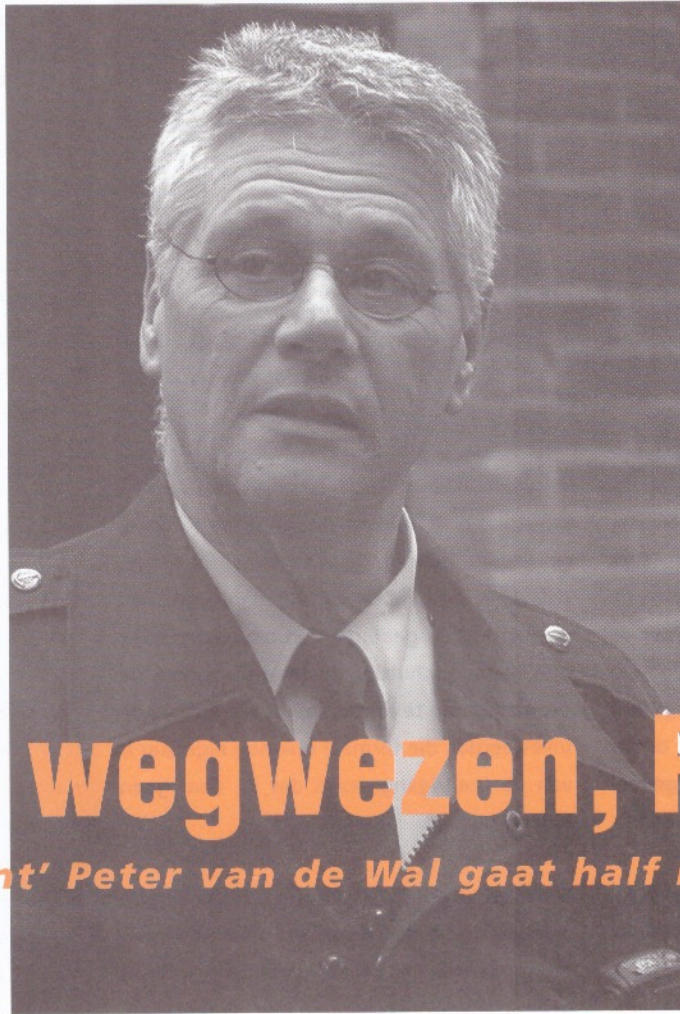
Als je dan je buurman met een betonschaar op een fiets af ziet lopen kun je hem daar tenminste op aanspreken.

Françoise Vaessen

"Schitterend, echt een prachtige buurt om als politiemann in te werken. Ik zeg altijd tegen mijn collega's op het bureau: 'Ik heb in Eindhoven de mooiste buurt van jullie allemaal.' En dat meen ik." Aan het woord is Peter van de Wal, netwerkinspecteur van de regiopolitie Brabant Zuidoost, met als werkgebied de binnenstad van Eindhoven, waaronder De Bergen.

Twaalf jaar liep hij rond in deze buurt, deed er van alles, maar voerde vooral veel, heel veel overleg. Legde veel contacten, bouwde allerlei netwerken en samenwerkingsverbanden op. En had het druk met het opzetten van beleid. Maar bin-

En nou wegwezen, Peter...

Bergse 'Wijkagent' Peter van de Wal gaat half mei met pensioen

nenkort stopt hij ermee. "Dan word ik 58 en ik ga ik met de Vut. Als een van de laatsten bij het korps, die regeling is namelijk afgeschaft."

Veel buurtbewoners zullen Peter goed kennen. Want ook al had hij als netwerkinspecteur primair een beleidsfunctie op het bureau, toch was hij vaak op straat te vinden, ook in De Bergen. Zo liep hij ooit bij een optreden van Theo Maassen op de Kleine Berg zelf met wat stoelen en linten te sjouwen om een stuk straat af te zetten. "Kan je wel officieel via de gemeente laten lopen, maar zo gaat het een stuk sneller", motiveerde hij zijn optreden toen. "En bovendien vind ik het leuk en nuttig om zelf ook nog regelmatig de buurt in te gaan." Daarom ook noemen veel mensen in de buurt Peter nog vaak 'wijkagent', terwijl hij dat feite al lang niet meer is.

Verrader en 'gouwe peer'

Ach, wie in De Bergen kent hem eigenlijk niet. Maar waar de een zijn bloed wel kan drinken, zijn er anderen die hem op handen dragen. Het zal je maar gezegd worden: een

'verrader' noemde een vroegere buurtbewoner hem ooit, een 'gouwe peer' zei iemand anders over hem. Peter zelf blijft er stoïcijns onder, heeft altijd met plezier in De Bergen gewerkt, zegt hij met grote stelligheid.

"Het zijn hier niet de makkelijkste mensen, nee, dat moet ik toegeven. Hier heersen heel veel verschillende meningen, zijn mensen het vaak onderling niet met elkaar eens. Als je iets zegt of wilt, krijg je vaak als reactie. 'Hoezo? Waarom wil je dat dan? Is dat echt nodig?' Hier heb je veel kritische mensen die niet zomaar iets voor waar aannamen. Waaronder veel hoger opgeleiden, kunstenaars, dat soort mensen, en dan krijg je dat vaker. Dat is toch anders dan doorgaans in een volkswijk. En ook de ondernemers hebben die kritische houding. Is niks mis mee, integendeel. Ik houd daar wel van, dat houdt me scherp."

Broekie van zestien

Medio jaren zestig is Peter als broekie van zestien bij de politie begonnen. "Als schrijver.

Niet als bonnenschrijver, hoor, maar als typist. Ik was nog ruim een half jaar te jong om de opleiding tot politieagent in te gaan, en toen hebben ze me tijdelijk bij de administratie gezet. Om typewerk te doen."

Daarna doorliep Peter het geëigende pad, liep eerst een aantal jaren als 'gewoon' hoofdagent in de surveillance. Daarna is hij zo'n jaar of vijf motoragent bij de verkeerspolitie geweest. "Prachtig was dat, met zo'n motor door de stad en over de snelweg rijden", zegt hij met glimmende oogjes. "Veel vrijheid, bijna altijd buiten, veel zelfstandig werk. En ik heb zelfs nog op zo'n oude Harley gereden. Dat waren nog eens

motoren." In latere jaren heeft hij bij de Verkeersdienst ook nog een staffunctie op beleidsniveau gehad.

Moest hij onder andere statistieken opstellen maar bijvoorbeeld ook allerlei verkeerswerkzaamheden voorbereiden.

Begin jaren zeventig kreeg Peter de functie van 'wijkagent nieuwe stijl'. "De functie van wijkagent bestond al veel langer, had je al in de jaren vijftig en zestig, denk ik. Maar dat heb ik nooit zelf meegemaakt in de tijd dat ik bij de politie zat." Zo'n 'ouderwetse' wijkagent werkte in dezelfde buurt als waar hij ook woonde, weet Peter nog.

"Die had naast de voordeur van zijn woning een bordje hangen met 'politiemelder' of iets dergelijks erop. Daar kon je zo bij de woning van de wijkagent aanbellen. Met de invoering van de 'wijkagent nieuwe stijl' is dat afgeschaft. Wij waren de eersten die niet in de wijk werkten waar we ook woonden."

Meer en meer kantoorbaan

Langzamerhand kreeg Peter meer en meer een kantoorbaan en klom hij op van hoofdagent tot brigadier, adjudant en uiteindelijk

inspecteur. Maar daarvoor moest hij wel heel wat opleidingen volgen en examens afleggen. "Dat was in die tijd nog veel en veel zwaarder dan nu. Met veel kennis, veel vakken, veel weetjes ... Het ouderwetse stampwerk. En met examens leek het wel of ze expres vooral daarnaar vroegen wat je net niet wist dan naar wat je allemaal wel wist. Had je keihard zitten blokken, was je ervan overtuigd dat je het zou halen, lukte het toch weer niet. Overkwam veel beginnende agenten in die tijd, ook mij."

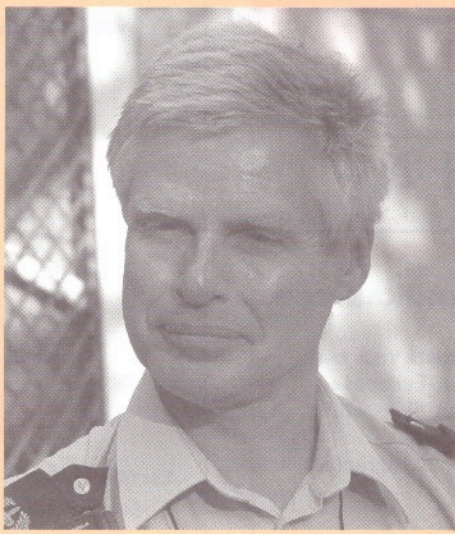
Twaalf jaar geleden De Bergen in

Twaalf jaar geleden werd hij netwerkinspecteur voor de binnenstad en De Bergen. Bewust had hij voor dit werkgebied gekozen, met name De Bergen leek hem wel wat. "Maar ik kende hier nog helemaal niks en niemand. Moest alles van begin af aan zelf opbouwen. Op een gegeven moment ben ik samen met mensen van de gemeente meegegaan naar het buurtoverleg." En daar is hij toen toch wel aardig van geschrokken, van wat hij daar aantrof.

"Er werd veel onderling gehakketakt. Mensen stonden tegenover elkaar, in plaats van naast elkaar om samen oplossingen voor problemen te bedenken. Vaak werd gereageerd in de trant van: 'Dat is jullie taak, dat moet de gemeente maar doen.' Of: 'Dat moet de politie maar doen.' Ik zag ook maar weinig

zichtbaar resultaat. Bovendien werd er veel te vaak over details gepraat, over problemen op straatniveau, bijvoorbeeld een kapotte lantaarnpaal, in plaats van over zaken van overkoepelend buurtbelang. En ik vond de bewoners toch wel erg overheersend, winkeliers en horeca kwamen niet goed tot hun recht." Overigens werd dat laatste volgens hem mede veroorzaakt doordat bewoners 'sterke' mensen hadden die veel kennis van zaken hadden en er lange tijd hard aan trokken. Bij de ondernemers in de buurt was dat veel minder het geval. Peter zag in de loop der jaren

Buurtbrigadier Willem Hovestad gaat De Bergen over enige tijd verlaten. Na de zomer vertrekt hij naar Zeeland, maar het is nog niet precies bekend wanneer.

geen verbetering optreden en moest met lede ogen toezien hoe samenwerkingsverbanden in De Bergen keer op keer stuk liepen.

'Natuurlijk iets nodig op buurniveau'

"Natuurlijk is er iets nodig op buurniveau, een bepaalde vorm van overleg waar zoveel mogelijk partijen bij betrokken zijn. Laat dat duidelijk zijn. Maar als in zo'n overleg toch vooral veel wordt gehakketakt, primair over details wordt gepraat, niet samen naar oplossingen wordt gezocht, geen zichtbaar resultaat oplevert, nou ja, dan heeft zo'n overleg voor mij geen zin."

Een goed voorbeeld van hoe je wel samen op een positieve manier kunt samenwerken, is het overleg over buurtpreventie, vindt Peter. "Dat overleg woon ik ook zoveel mogelijk bij, net als beide buurtbrigadiers wanneer hun dienst het tenminste toelaat. In dat overleg werken mensen uit de hele buurt samen om de veiligheid en leefbaarheid in de buurt te verbeteren. Op een heel constructieve manier, heb ik gemerkt."

"Bijna elke straat heeft een eigen vertegenwoordiger in dat overleg, en die ondernemen ook van alles met elkaar. Zo hebben ze onlangs met z'n allen buurtpreventiekaarten voor in de meterkast bij iedereen persoonlijk afgegeven. Op die kaart staan allerlei handige tips en weetjes over buurtpreventie. Ook zat daar een lichtgevende pen bij, met het eigen logo van buurtpreventie De Bergen erop afgedrukt. Zo kan het dus ook."

Twee wapenfeiten

Twee wapenfeiten uit de twaalf jaar dat Peter in De Bergen heeft rondgelopen, wil hij niet onvermeld laten. Dat zijn het sluiten van de seksbioscoop in de Heilige Geeststraat en de verhuizing van de coffeeshop in de Prins Hendrikstraat. "Ik ben indertijd meerdere malen in die sekszaak geweest, en dat moet voor de aanwonenden geen pretje zijn geweest. Al dat gehijg en gesteun drong dwars door die dunne wandjes heen de aangrenzende woningen binnen. Kwam ik na wat onderzoek achter dat die sekszaak niet

Vervolg op pagina 12

CT2 creative thinking coaching training
Sander Vrugt van Keulen associate certified trainer en coach

Personal Coaching? **wat is het? waarom?**

focus op jezelf
kijk voor informatie op de website www.CT2.nl

GROTE BERG 46F 5611 KL EINDHOVEN T 06 24 66 20 30 INFO@CT2.NL WWW.CT2.NL

k a d o o t j e ?

tante **K**
winkel in wonen

bergstraat 33 eindhoven, www.tante-k.nl

marlou hoefsloot
eigentijds vormgegeven sieraden
en horloges

bergstraat 13. eindhoven.....
tel 040 243 42 82.....
open di 10 tot 18. wo 10 tot 18.....
do 10 tot 18. vr 10 tot 21. za 10 tot 17.....

SLOW Sinds 2005
Bergstraat 37 **LIVING**
Winkel voor Sfeer & Meer

Exclusieve cadeaus & decoraties in romantische stijl
Bergstraat 37 5611 JX Eindhoven tel. 040 243 9913

Wij lezen!

BOEKHANDEL SPIJKERMAN
KLEINE BERG 5 • 5611 JS EINDHOVEN
T 040 269 37 26 • F 040 243 84 11

zeker niet de grootste,
maar wel de beste
boekhandel van Eindhoven

Al 34 jaar het leukste cafe van
De Bergen en omgeving

Cafe Wilhelmina

www.cafewilhelmina.nl
Wilhelminaplein 6, 5611 Eindhoven, tel (040) 2447286.

Oranje Boven
EETCAFÉ

Eetcafe Oranje Boven op de 1e etage boven Cafe Wilhelmina.
Een wekelijks wisselende menukaart. Sfeervol genieten!
Reserveringen: 040 243 38 32

LANDSCHAP
reisboekwinkel

Specialist in reisgidsen en landkaarten

Klimgidsen van o.a.
Rother Bergverlag, Cordee,
The Mountaineers,
Jingo Wobbly, Glenat,
Alpine Club, Panico Verlag,
S.A.C., Filidor Edit

Landkaarten van o.a.
Diverse West-Europese
topografische diensten,
Kompass, Tabacco,
Alpenverein, Multigraphic,
IGC, Alpina

Kleine Berg 3 • 5611 JS Eindhoven • T 040 256 96 53 • F 040 256 96 54
info@landschapreisboekwinkel.nl • www.landschapreisboekwinkel.nl

Wil je écht iets bijzonders zien?

Kleine Berg 29
(040)2466946

www.fyeo-eindhoven.nl

FYEO
VISION

Huizen veranderen, eigenaren ook!

Kennis Makelaardij is het makelaarskantoor bij u om de hoek dat met eigentijdse middelen een klassiek vakmanschap waarmaakt. De medewerkers van ons Eindhovenens kantoor hechten, naast deskundigheid, waarde aan integriteit en persoonlijke omgang. U kunt dat zelf ervaren wanneer u contact met ons opneemt.

KENNIS

MAKELAARDIJ

Stratumsewijk 38 - 5611 NE Eindhoven - tel. 040-2531260

www.kennismakelaardij.nl

**NU
OOK CATERING**

GIM 'ME FIVE!

5 EURO KORTING

Eindhoven
Kleine Berg 34b
(040) 245 00 97

Official

CATERING SERVICEPOINT

bij inlevering van deze bon, max. 1 pp, niet geldig in combinatie met andere acties

Martin's Natuurlijk

uw gezondheidswinkel

Willemstraat 19 Eindhoven
Telefoon 040 2375437

**Ook sponsoren?
Of liever adverteren?**
Bel Harrie Quispel
Tel 06 51500750

www.juniortapijt.nl

Pand hoek Mauritsstraat - Hoogstraat bijna klaar

Sommigen noemen het een goed voorbeeld van geslaagde moderne architectuur, het nieuwe pand op de hoek Mauritsstraat - Hoogstraat. Anderen vinden het 'wel aardig' en weer anderen bestempelen het tot stedenbouwkundig broddelwerk, met veel glans & glitter en niet afgestemd op de directe omgeving. Hoe het ook zij, over een paar maanden neemt Jacobs Architecten, nu nog gehuisvest aan de Paradijslaan, het pand in gebruik. Twee etages zijn voor de eigen medewerkers, twee etages worden verhuurd aan derden en één etage wordt woonruimte voor de eigenaar-directeur van het bureau. En aan de overkant van de Mauritsstraat komt voldoende eigen parkeerruimte voor personeel en klanten. Dit moet voorkomen dat de parkeeroverlast in De Bergen na de opening van het pand nog verder zal toenemen, zoals de buurt vreest.

Vervolg van pagina 9

aan bepaalde eisen en regels bleek te vol doen. Maar de eigenaar wilde geen verbeteringen aanbrengen, en vertrok."

De coffeeshop in de Prins Hendrikstraat leidde regelmatig tot klachten van omwonenden. "Ik weet dat veel mensen uit de buurt het niet met mij eens zullen zijn, maar ik weet dat de eigenaar van die zaak echt zijn uiterste best deed om de overlast zoveel mogelijk te beperken. En hij wilde ook heel graag meewerken naar een pand buiten de buurt. Want zo'n zaak past eigenlijk helemaal niet in een woonstraat, maar die zaak zat er al heel lang, is volgens mij zelfs de oudste coffeeshop van Eindhoven. Helaas bleek verhuizen praktisch en juridisch nog niet zo gemak-

kelijk. Uiteindelijk zijn we er na vele jaren in geslaagd om iets anders te vinden. Op de Stratumsedijk. En sindsdien komen er helemaal geen klachten meer bij ons binnen."

Op donderdag 18 mei neemt Peter van de Wal officieel afscheid, tussen vier en zes uur 's middags. "Hoogstwaarschijnlijk in de voormalige Stadsherberg aan de Paradijslaan. Ik heb wel even overwogen om mijn afscheid ergens middenin De Bergen te organiseren, maar dat leek me achteraf toch niet zo verstandig. Want ik als dat bijvoorbeeld in dat en dat café zou doen, zou een ander café of restaurant zich gepasseerd kunnen voelen." En dat kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn.

A G E N D A

- Brainstormbijeenkomst doorstart Bewonerscomité De Bergen, ma 27 maart 20.15 uur, Buurtcentrum De Bergen, Oranjestraat 1. Info: Peter van der Hagen, tel 040 2430459.
- The Billy Child, Lock & Loll uit Japan, zo 2 april, 16.30 uur, Café Wilhelmina. Toegang: €5,- www.cafewilhelmina.nl
- Optreden Candy Dulfer, do 13 april 22.30 uur, Grand Café Berlage. Toegang gratis. Info: www.berlage.nl.
- Bijeenkomst buurtpreventie, ma 1 mei, en verder elke eerste maandag van de oneven maanden, aanvang 19.30 uur, Buurtcentrum De Bergen, Oranjestraat 1. Info: Françoise Vaessen, tel 040 2461818.
- Afscheidsreceptie netwerkinspecteur Peter van de Wal van regiopolitie Brabant Zuidoost, do 18 mei, 16.00-18.00 uur, Stadsherberg, Paradijslaan.

C O L O F O N

- Redactie: Inge Adriaans, Loes Drenthen, Jan Willem Hamelink, Frans van den Hurk, Ignace Op de Macks, Harrie Quispel en Hans Verhagen.
- Tekstbijdragen: Françoise Vaessen.
- Fotografie: Tom Adriaans, Ignace Op de Macks en Rob Stork.
- Opmaak: Henk Jan Drenthen.
- Drukwerk: Vane Druk.
- Oplage: 1500 stuks.
- Redactieadres: Harrie Quispel tel. 06 51500750
- Deadline volgend nummer: do. 4 mei.
- Verschijningsdatum: vr. 12 mei.